

צלחת ועליה ברכה ליום הכיפורים.
תולנר, המאה ה-17
(מדיאן ישראל)

חזל טוב... חזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

15.9. שחר כ"ץ

16.9. שמואל חצור

אביטל שובל

נעמה דבר-לט

17.9. הרי ברג

ראובן בלדה

18.9. ניב מעין

עמרי הרפז

19.9. אילנה רוז

20.9. שאולה אלמן

י מ י נ ל ש ו א י ן

15.9. גילה ומקס מדר

דורית ואבי רוזנקרנץ

הכתבים בפוטנציה -

לתשומת לבכם:

"דברי הכפר" יצא בשבוע הבא
כרגיל - אבל יש פחות ימי
הדפסה. לכן נבקש מכם למ-
סור את החומר השבוע עד

י ו ם ג' ב ב ו ק ר

+++++

כ ר מ י ו ג' נ י ס י צ ה

מאחלים לחברים שנה טובה
ומאושרת.

בהזדמנות זו מבקשים להודות
מקרב לב על השתתפות כפר הנשיא
בהוצאות מסיבת חתונתם.

ברכתנו ל י ל ד י כ י ת ה א' (והוריהם)

עם כניסתם, בשעה טובה, לבית הספר,

ואלה הם:

גלעד אגם

רועי אדלשטיין

אייל איסטון

עידן בן זאב

דביר בן רשף

נירית גינת

אוהד דבולט

איתמר דוארי

שירן הרמץ

רן יהודה

יסמין מלינה

זיו נוי

טל ניצן

דר קולינס

אלינה קטיגרוב (עולה חדשה).

ע ל ו ו ה ח כ י מ ו !

מה נשמע?

שבת שלום לכולם!

מכוון שהשבוע שעבר בהובו היה חג, גם רוב רובו של "מה נשמע" יתעסק בחג.

* התחלנו את תקופת החגים ברגל ימין. שני שבתונים נהדרים. הרבה שמש ותוכנית

נחמדה לחג. החג עבר כמעט בלי בעיות - ולמה כמעט? כי...

* הפרחים שהוזמנו מק. כנרת לקישוט החג, הגיעו בטעות ל...תל-אביב. במקום שיגיעו

עם קו 841 לצפון, הועלו ל-841 - לדרום. אבל כמו שראיתם, חדר האוכל היה מקושט

כי הסוף היה טוב והפרחים הגיעו למקום יעודם.

* השנה היינו כ-750 איש בערב החג. רבים משלנו יצאו לחגוג בחוץ, אבל בתמורה קיבלנו

רבים אחרים. כרגיל היו הרבה אורחים שיודעים שאין כמו החג אצלנו.

השנה גם נערך נסיון להכניס עגלות ילדים לחדר האוכל. נטע תכננה מקום ל-14 עגלות,

וזו הסתדר מצויין. נוספה תוכנית נחמדה ויצא חג נעים ושמח.

* גם השי לחג קרית את המורל. תודה למארגנים. הפיסטוקים היו גדולים ממש!

* ועוד על ראש השנה...המלונות בחג היה מלא במשפחה אחת! דודים, דודות, סבים, סבתות -

חמולה גדולה, שחגגה איתנו גם בשנה שעברה, והזמינה את המקום כבר אז. הם שהו

אצלנו מיום ששי עד יום שלישי בערב, ומאוד נהנו; עד כדי כך, שהם כבר עכשיו הזמינו

את כל החדרים במלונות לחג בשנה הבאה. הם בהחלט אנשים פרקטיים - לא לוקחים

צ'אנסים. הם גם רוצים עוד חדרים, לעוד קרובי משפחה. משהו מוכן לנדב את הבית שלו?

נוסף על אלה, חגגו איתנו עוד כמה משפחות, ששוכנו באולפן. האולפן הפך בחג לחדרים

להשכרה, ותאמינו או לא, גם לזה היה ביקוש.

* ואין עבר החג על עובדי הקאטרפט?

* לפי דברי דוד, היה מלא ממש. עם ישראל יצא לחופש ארוך ולא בזבז זמן. הסירות לא נחו,

וכמובן שגם העובדים לא בדיוק הסתלבטו. (נחו) כל הכבוד לצוות, שיורד כל חג וכל שבת

ולא מתלונן. בחודש הקרוב תהיה מרבית העבודה בשבתות, וכמובן שגם בסוכות יהיה

חס בירדן.

* ולמשהו אחר...סוף סוף נכנסו דיירים לקראונים. שתי משפחות כבר עברו בחג, ועוד מש-

פחה חדשה בדרך. התוכנית היא שיבואו עוד משפחות עד שהמקום יתמלא.

זהו. בשבוע הבא יום כיפור.

לכל הצמים - צום קל, וגמר חתימה טובה לכולם.

סוף שבוע נעים.

רקפת

אין אנהאל אה האוה

(YOU NEVER HAD IT SO GOOD, MAN)

קראתי בתדהמה והתפעלות את דו"ח המזכירות מה-1.9.91 ובו ההסבר של קולין לשאלת התשלום עבור ציוד השקיה ושכפול המפתחות על חשבון החבר, התפעלות, בגלל שיושבים במזכירות אנשים האמורים לדעת טוב יותר, ותדהמה על כך שקולין יכול עדיין לבלבל אנשים טובים עם מספרים אשר אינם בעצם משקפים את המציאות.

זה לא חדש בשבילי, כי אני זוכר שישבתי בוועדת המשק לפני הרבה שנים, והוא עשה את אותם תרגילים לא פעם. ועכשיו לעניין -

(א) קולין מדבר על משפחה ממוצעת, אבל מי זו משפחה ממוצעת? האם זו משפחה שגרה בבית חדש של 60 מ"ר, או משפחה שגרה בבית של 50 מ"ר, ישן ומתפורר, או בני משק שגרים בבתים יותר קטנים, שם הרצפה איננה רצפה, הגג דולף והדלתות אינן נסגרות, וכשצריך לתקן - צריך לשלם זאת מהתקציב האישי.

(ב) קולין מדבר על תקציב שנתי ממוצע למשפחה של כ-10,000 ש"ח. אנו משפחה ממוצעת בכפר הנשיא כבר 40 שנה. תקציבנו השנתי השנה היה 6,500 ש"ח. היכן 3,500 הש"ח הנוותרים?

(ג) קולין מדבר על תוספת מדד סמויה, המגיעה לכ-500 ש"ח - אך זה תלוי כמובן אם אתה מסתדר עם תקציבך, אחרת נכנסים למינוס, אשר עליו ישנה גם כן הצמדה.

(ד) קולין נותן רשימה מלאה של דברים שנוספו לתקציב האישי (כל הכבוד...), אבל י: סף הזה צריך לשלם בעד הדברים הנ"ל.

ובכן, מה שהוא לא אומר, וזה העיקר, שכבר שנים:

(א) אין תקציב לנסיעה לחו"ל - חברים כמובן יכולים לנסוע כל שנה אם יש להם הורים, אחים או ילדים עשירים, אבל לא לכל אחד יש. חוץ מזה יש כמה חברים שיש להם קצת כבוד ולא נעים לקחת כמו קבצנים.

(ב) אין תקציב ריהוט - חברים שנכנסים לבית חדש או משופץ בגלל גידול המשפחה, צריכים לשלם עבור אביזרים וריהוט מהתקציב הגדול שקולין אומר שהשתפר בשנים האחרונות. בנוסף לכך, משפחות צעירות הנכנסות לבית לא חדש צריכות לשפצו מכספן הן, לבנות מרפסות, גגונים וכו' - מכספן הן.

(ג) לחברים הגרים בבתים הישנים הובטח שיפוך כבר לפני 12 שנים, שלא לדבר על הרחבה, מסגרות לחלונות, תריסים, ורשתות, שם כל העץ מתפורר. בנוסף על כך, ארונות מטבח שלא הושלמו מאז נכנסו לבתים לפני למעלה מ-20 שנה, וגם זאת למרות כל ההבטחות.

(ד) אם חברים צריכים לשלם על כל צינור או חלקי גיבון אחרים, יתכן שבכפר הנשיא לא יהיו גיבנות יפות ליד הבתים, או שחברים יאלצו "לסחוב" את הדברים האלה מהענף בו הם עובדים או ממקומות אחרים - וגם זה קורה.

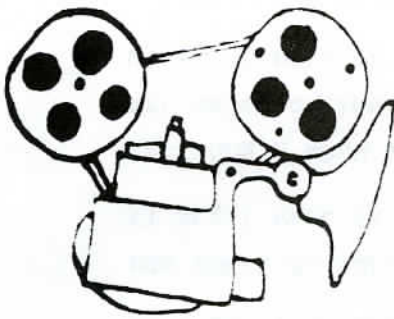
איך לבלבל את האויב (המשך)

יש עוד הרבה דברים שמטרידים אותי וחברים רבים נוספים, אבל אסתפק בזה להפעם.
אני מקווה שאנשים ידעו ויבינו טוב יותר, ולא יהיו מסנווורים ממספרים
שקולין שולף מן השרוול, כיוון שבעצם עם אותם מספרים הוא יכול היה להראות
לכם כמה המצב גרוע, וגם זאת הוא עשה לא פעם בעבר.

איבן לוי

ת כ נ י ת ע ר ב ל י ו ס ה כ י פ ו ר ר י ס

השנה לא תתקיים השיחה "המסורתית", שהיתה נהוגה בשנים האחרונות. במקומה מתוכנן ערב
תרבותי, שינסה להעביר את המורשת של יום כיפור לאדם ה"חילוני". אם הכל יצא לפי המתוכ-
נן, צפוי לנו ערב יפה ובעל משמעות. כמובן שהשתתפות מירבית של חברים תתרום להצלחת הערב.
ש ר ה ד.

פִּיֶּנֶת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: קוֹד הַשֵּׁתִּי קֵה - CODE OF SILENCE

בימו: אנדי דייויס

משתתפים: צ'ק נוריס, מולי האגן, הנרי סילוואה, ברט ראמסון.

עיתון "העיר" הגדיר את הסרט כ"סרט מתח מעולה, מהטובים בעת האחרונה".
סרט גברי, שוביניסטי מאוד, אך מעבר לכך זהו קולנוע משוכלל וקצבי,
תוקפני ומבדר מאוד. כל הקודים האלה באים להגיד שלפנינו סרט אלים
עם המון מכות "גבריות".
נוריס מרבה הפעם לירות ובשיא הסרט הוא משתמש בטנק-רובוט קטלני.
יש בסרט הפוגות קומיות.
הסרט מתרחש בשיקגו. המלחמה הפעם היא מלחמת כנופיות עקובה מדם, בין
כנופית לאטינים מקולומביה, שבראשם עומד השחקן הנרי סילוואה המעורר
חלחלה, לבין כנופית איטלקים. אחרי עסקת סמים, שהסתיימה בטבח, כמו
בימים של פעם, יוצאים הנרי סילוואה ואנשיו לנקמת דם באיטלקים. הם
מחסלים את כולם מלבד הבת הצעירה והחמודה, שמצליחה לחמוק.
סמל משטרה קשוח ויוצא דופן בשם אדי קיוסאק (צ'אק נוריס), פורש עליה
את חסותו, ויוצא למלחמה כוללת נגד כולם. גם נגד המשטרה שמותירה אותו
לבד במלחמתו.

1. (וסריונוביץ) סרטים.

לא ככה בונים פרוטוקול!

לוועדת התחבורה שלום,

לפני שבוע, קיבלנו את הפרוטוקול של הישיבה האחרונה שלכם, בו דיווחתם על ארבעה 'ברורים' שקיימתם עם ארבעה חברים.

ברור לי, מהי כוונת הברור. לא ברורה לי כוונת הדיווח והיא עוד ברורה לי פחות עקב הסגנון הבוטה והרכילות!

לשם מה צריך להכנס לכל הפרטים הקטנים. כמו סוג המכונית, מקום התקרית ועוד פרטים מיותרים?

מה, זה עושה את זה יותר פיקנטי?

יותר כיף לציבור לקרוא?

או אולי יותר מזון לרכילות?

אחד הברורים היה עם חבר מועדת התחבורה.

מה שעשה את הדו"ח המוזכר לעוד יותר מגוחך ולא אמין, היה שאותו חבר אף היה זה שכתב את הדיווח לציבור.

רפי, אל תיקח את זה באופן אישי, אני יודע שרק ניסית להיות הוגן, ושבועם אתה אחד הנהגים הטובים בארץ אם לא במזרח התיכון כולו, אבל...

אני מציע לכם, לחשוב שוב מהי בעצם המטרה של הדיווח לציבור.

לאחר מכן להתייעץ עם חברים המנוסים בכתיבת פרוטוקול. כך שהוא יפגע במטרה אך לא בחבר.

אם אני זוכר נכון, כבר הוחלט שמותר לכם להטיל עונש בכל מיני צורות.

לכן, לאחר ברור עם החבר - אם הוא יצא אשם, תפעילו את סמכותכם.

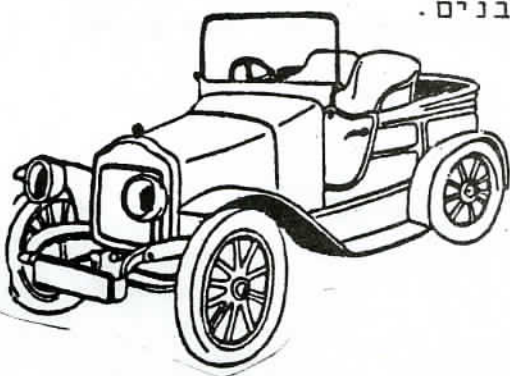
אם יצא זכאי, שיהיה בריא.

בכל מקרה, אין שום צורך 'לרוץ לספר לאמא' כאילו היינו ילדים 'רעים'.

אני באמת מקווה, שהדו"ח העגום הזה הוא פרי התלהבות של ועדה חדשה ואנרגטית שעוד תמצא את דרכה. ולא עוד סימן להתדרדרות הכבוד ההדדי שהיה פעם כל כך יקר לנו.

אז - סעו בזהירות - בכל המובנים.

שבת שלום - רוי ב.

מתלב חבל

ביום 22.8.91 הגיע לקיצו מסע בן שנתיים לערך של רכישת מחשב חדש למשק,

המחשב המקורי IBM S/34 נרכש לפני כ-11 שנה. באפריל 1984 הוחלף ב-IBM S/36 ובימים אלה הוחלף למערכת המודרנית IBM AS/400.

לאורך כל הקו נסינו להשאר עם החברה המוכרת של IBM כולל מסופים ומדפסות. הדבר הוכיח את עצמו בעיקר לאחר נסיון כושל של שלוב מסוף זול במערכת, והצורך להפטר ממנו לאחר שהטיפול בו "נפל בין הכסאות".

הסיבות להחלפה היו: שטח אכסון מידע קטן מדי לצרכים שלנו (הגדלה של המחשב היתה יקרה מבחינתו) וכן הפסקת התמיכה במערכות שהתיישנו (תמיכה של בתי תוכנה חיצוניים).

בידינו היו מספר אפשרויות: 1. מעבר למערכת חדשה לגמרי.

2. מעבר לרשת מחשבים אישיים.

3. מעבר ל"מחשב הבא" במערכת המוכרת לנו.

לאחר בדיקה ממושכת, שכללה גם ייעוץ של אנשי מקצוע מבחוץ, החלטנו על המחשב הנוכחי.

המצב נכון להיום: המחשב הגיע ב-22.8.91 והמערכות הגדולות אמורות לעבוד עליו בתחילת השנה (1.1.91).

עלינו ללמוד את המערכת ולהפעילה, לאחר מכן להעלות את תוכנית הנה"ח למחשב החדש ולדאוג לשלמות הנתונים (data integrity), ובמקביל יש ללמד את המשתמשים השונים להפעיל את המערכת החדשה הנוגעת להם, ויחד עם כל זאת להמשיך ולהפעיל את המערכות השונות ללא הפסקה ושהחלפות תהיינה "חלקות".

זהו מבצע לא קטן, ואנו נעזרים במומחים שונים מבחוץ במקומות שצריך. יש להניח שיהיה די קשה למשתמשי המערכת להתרגל לשיטה החדשה, כאשר הם צריכים כלי שישרת אותם ברציפות ולא לבלות יותר מדי זמן בלימוד המערכת.

יתרונות המערכת החדשה (בגדול):

קורסים בעברית ובאנגלית על המחשב עצמו, בהם יעזרו המשתמשים השונים כאשר כל אחד עובד בקצב שלו וכש"נגמר לו" הוא מסמן את המקום בו הפסיק וממשיך בהזדמנות אחרת.

מסכי עזרה והסברים בכל מקום כמעט, לפי העבודה הרגעית ומיקום הסמן על המסך. בסיסי נתונים של שאלות ותשובות, בהם יוכלו המשתמשים להעלות בעיות ולקבל תשובות ופתרונות.

קשר אלקטרוני למרכז הסיוע של IBM בתל אביב, כלומר אנו שולחים בעיה בצורה מסוימת בטלפון, והממחה התורן נכנס דרך הטלפון בתל-אביב למחשב שלנו ומטפל בבעיה מבלי לקום מכסאו.

עדכון תוכניות ומהדורות חדשות, וכן תשובות מקצועיות לשאלות שיועלו, נוכל לקבל דרך התקשורת האלקטרונית הזו.

המערכת עובדת בשיטה בה אין צורך בכל מיני טיפולים גדולים, הנעשים היום מדי יומיים שלושה, וגורמים לשיתוק המערכת למשך שעה/שעתיים בכל פעם.

גיבוי המערכת יכול להעשות אוטומטית בשעות הנוחות לנו, וכך גם הכיבוי וההדלקה כשצריך.

לפרטים יותר מדויקים: שולמית פ. ודוד א.

ה כ נ ס ו ל ר א ו ת א ת ה י ל ו ד ה ח ד ש

בין רשות הפרט לבין רשות הרבים -

מתי חייב הציבור (הרבים) להתערב בענייניו של הפרט (היחיד)? שני דברים שאירעו בזמן האחרון מעמידים באור הזרקור את סבכי השאלה הזאת בחברה הקיבוצית כמו בחברה הלא-קיבוצית.

הראשון הוא המקרה הטרגי של רצח ילד בקיבוץ שובל, שלפי העיתונות היה ילד מוכה שהציבור כולו שתק נוכחו ולא התערב.

הדבר השני הופיע באסיפה האחרונה כשאחד מחברינו הצעירים אמר "אסור שהציבור יפלוש לשטח היחיד, ואסור שהיחיד יזיק לענייני הציבור". ובהזדמנות אחרת אמר - "הקיבוץ קיים למען החבר ולא החבר למען הקיבוץ". (פראפרזה של פסוק מאחד האוונגליונים הנוצריים "השבת קיימת למען האדם ולא האדם למען השבת.")

שני המשפטים האלה מבליטים את העימות הקיים זה הרבה זמן בין הגישה הליברלית המדגישה את חשיבות הפרט, לבין הגישה הקיבוצית-סוציאליסטית, המבוססת באחריות החבר לציבור אליו הוא שייך - שייך מתוך רצון ומתוך התנדבות, ולא מפני שכפו עליו אורח חיים זה. אם תרצו - ההקבלה אינה מקרית. זהו העימות המתמיד הקיים בין היהדות המחייבת קיום מצוות ושמה את הדגש בקהילה ומוסדותיה, לבין הנצרות, שמבטלת את המצוות, ואומרת שהעיקר הוא האמונה בבורא אחד ובנו המושיע, שמותו הציל את מאמיניו. בנצרות הליברלית הכל מותר והכומר המודרני מסוגל למחוק את חטאיו של הפרט, אם רק יביע חרטה ואמונה - האלוהים קיים למען האדם. חלק די גדול של המצוות ביהדות קשור ביחסים בין אדם וחברו. דאגה לגר, לאלמנה, ליתום, לנזקק לעזרה. משפט צדק, שכר הפועל - הדברים הקיומיים, השייכים לעולם הזה. הרי זה קיבוץ. על כן התפארה הכנסיה שבעוד היהדות היא החומרית-הבשרית, היא יורשתה של היהדות, הינה היהדות של הרוח. והאירוניה היא שהאפיפיור עומד להכריז על קדושתה של מלכת ספרד, איזבלה, שגרשה את יהודיה ארצה לפני 500 שנה. במדינת ישראל האלימות גוברת. מספר הנשים המוכות והילדים המוכים הוא מדהים בשעורו. לא מדובר רק בחסרי השכלה, בעדה זו או אחרת. התופעה לא פוסחת על שום מעמד ולא על שום עשירון. ומי אומר שהקיבוץ הוא יוצא דופן? בחוץ, שם, במקום שאנחנו משתגעים להדמות אליו, המחוקק והזרוע השיפוטית מנסים לגונן על האישה והילד ולהגביל את חופש הפרט. ואילו אצלנו - שתיקה.

הרבה זמן, יותר מדי זמן, נאחזנו בשתי תיזות: אחת האומרת שהקיבוץ מנהל את ענייניו בשקט ומוצא פתרונות בפנים מבלי לערב את החוק או את המשטרה, והשניה, שאולי תולדה של הראשונה, מתבטאת במשפט "מה שלא יודעים לא קיים". מקרי אונס-קבוצתי בבתי ספר אזוריים, מקרי הונאה של בעלי תפקידים, השתיקה לגבי בעית הסמים - כולם מחייבים אותנו לא לקבל את הקביעה ש"אסור לציבור לפלוש לשטח היחיד."

פני קיבוצנו (משחבות לא מסודרות לקראת תשנ"ב)

לנועה מעיין חן חן. ידענו ושמחנו ובטחנו שיש כתובת לחגים בקיבוץ זה. ובאשר לירושה, האימרה "הוותיקים נתנו את שלהם" קוברת חלק די גדול של הציבור בטרם עת. כל מי שמוכן לתרום ולקחת אחריות יבורר על כך, כי אם לא: הוותיקים לא - כי הם עוד מעט מקרי סיעוד. חוזרי הצבא - לא - כי עיניהם בהימאליה או במקום מגוריה של המתנדבת השוודית שחממה את המיטה.

בני שלושים-ארבעים - לא, כי הם עוסקים בפרו ורבו ובקריירה ובממוש עצמי, ואלה שבין ארבעים ושישים מכורים לטלוויזיה ולשינוי פני הקיבוץ, וממלא כל אחד יודע שחגים הם לא רווחיים.

* היוזמה של קבוצת חברים צעירים יחסית לנסות ליפות את פני הקיבוץ היא אליה וקוץ בה. מצד אחד, הרצון לעשות למען הקיבוץ בלא תמורה מוכיח שהיחד הקיבוצי עדיין חשוב, ומאידך ההתנדבות מבליטה את חוסר המעש של מנגנון-ממסד הקיבוץ. הביוב מוזנח ומהווה סכנה תברואתית, המדרכות מתפוררות במקומות לא מעטים; בדק בית הוא כמו מנגינה נש-כחת; קירות חדר האוכל מתחילים להתקלף (מה יגידו התיירים); החלפת שולחנות וכסאות בחדר האוכל נגוזה כנראה... אפשר להוסיף.

* אילו המוסדות לא היו בסדר והחברים כן היו בסדר דיינו. אבל לא! ערכו לכם טיול ערב או שבת ותראו את ערימות הזבל שליד שכונות. בפנים הכל מטופל - בחוץ -צלחות חדר האוכל (למען הכלב) קרטונים ובקבוקי בירה (אני חייל/חוזר צבא ואין לי כוח); עיתונים מתעופפים ברוח. היכן הגאווה? איזה ילד מקבל דוגמה מהורה המרים עטיפת גלידה מן המדרכה ומשליך אותה לפח?

* תארו לכם קיבוץ/יישוב/קהילה בלי ספורט ובלי פעילות גופנית. אפילו שחמט או ששבש מאורגן לא קיימים - ואילו היו מטיילים קצת-ברגל בצורה מאורגנה (לא למצרים ולא לסוריה) כמו פעם... היו זמנים ומטיילים.

* הדברים שאמרו "בינינו" השנה וביקשו להשאר באילום שם:

- בקיבוץ זה חברים לא עושים גלים. שותקים כדי לא להרגיז את (בעל תפקיד-X) אחרת תעמוד בסוף התור (לקבל-Y).

- אני שומע על הרבה קיבוצים, וכפר הנשיא הוא בין המעטים שאפשר לומר עליו שחבריו מפרגנים אחד לשני ולא אוכלים זה את זה. זו דיאטה טובה, לא?

- אם יש קיבוץ שדואג לחתונות בנותיו/בניו כמו שעושים כאן, לא שמעתי עליו, ועבודתם של חברי ועדת החתונות היא דוגמה של מסירות בלי חשבונות.

- הבעייה של העולים מרוסיה היא שהם לא מדברים אנגלית והבעיה של חברי קיבוץ זה היא שהם לא מדברים רוסית. אולי ינסו לדבר זה עם זה בעברית?!

- חלק די גדול מאלה שעזבו את כפר הנשיא עדיין מסתכלים אחורנית בחיבה. מי שרוצה דוגמה הפוכה יקרא מאמר-ראיון עם עמוס עוז (יום שישי האחרון) שכתב בלעס, אבל הפוך, בא לברך ויוצא מקלל.

וכאן המקום שבו בעל טור זה מבקש סליחה ומחילה מאלה שנעלבו, שקראו את הטור במקרה/באל כורחם, שהתרגזו. לא כדי לפגוע אישית כתבנו, ובאשר למוסדות, זה סיפור אחר.

ולבסוף - לקוראי בינינו, הודעה משמחת: לא נוכל לקיים כנס שנתי של קוראים בתא הטלפון שליד המזכירות, כי סוף סוף זה יהיה צפוף מדי.

שנה טובה, וגמר חתימה טובה

א ר י ק א.

מה - "VILLAGE"

צוות ה-"Village" מביא בפני הציבור את החלטתו, שאין מדפיסים על בגדים שלא תוצרת מתפרת ה-"Village", ולכן אנו מבקשים לא להביא לסטודיו בגדים פרטיים להדפסה.

תודה, צוות ה-"Village"

חבריי כפר הנשיא

- לחברי כפר-הנשיא שלום רב!
- אנו, ילדי הנעורון, פונים אליכם, משום שאנו מרגישים שאין בקיבוץ תשומת לב מספקת למצב הקשה בו נתון הנעורון כרגע:
- אמירה עזבה את הנעורון, דודיק מתחיל ללמוד בשבועות הקרובים, ואין מועמדים להחליף אותם!
- כשאר מוטל/ת: בנעורון, נוצר מצב כזה:
- * אין פעילויות ופגישות בנעורון, ולכן אין לנערים מסגרת חלופית לבית או אחרי בית הספר.
 - * מצב הנעורון (מבחינת הנקיון) מדורדר. אין מי שיארגן תורנויות משום שלנערים קשה להשיג זה על זה, ומי שרוצה לנקות ביוזמתו הוא, לא יכול - כי חומרי הניקוי נמצאים בחדר-מטפלת נעול...!
 - * אין מי שידאג להטבות, כגון תלושים. אך גם אין מי שידאג לגיוסים, בעיות בעבודה, ציוד לימודי וכו'.
 - * וכמובן, הבעיה הדחופה ביותר:
- אין מי שיארגן את כל משימות הבר-מצווה (שאמורות להתחיל בקרוב). התוצאות מובנות.

לסיכום: המצב בנעורון אינו יכול להמשך כך, והבעיה דורשת טיפול דחוף! אנו פונים אליכם בבקשה שתעשו כל שביכולתכם לפתרון הבעיה. מצפים לתגובה בהקדם -

הנעורון

LEGGO מבצע ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ ☐

חברים שמעוניינים בצעצועים של LEGGO או FISHER PRICE יכולים לפנות לדודי פ. יש אצלו קטלוג מאויר ומחירים.

הודעה - הנעלה / הלבשה

יש כמות של נעלי חורף/קיץ מיד שנייה, הנמצאות בחנות הנעלים מעל לשנה, ושייכות לחברות.

לקהאת החורף אני מבקשת שבעלות הנעלים יתנו לי הוראות לגבי הנעליים שלהן, כי יש בכוונתי לתת נעלים ישנות לעולים חדשים.

רות נאי

תנחומינו הכנים ל-
שרה דבולט ובני המשפחה
במות האב
עם הגיעו אלינו מחו"ל

ל א ב א -

ממך ירשנו את היכולת להתיידד עם אנשים ולהסתגל למצבים שונים בצורה קלה. אהבתך הגדולה היתה לדבר עם אנשים חדשים ולשמוע את הסיפור שלהם. וגם הסיפור שלך היה מעניין.

בגיל צעיר מרדת בהורים ועזבת את הבית הדתי, כי המסגרת לא התאימה לך. יצאת לערים הגדולות בפולניה, כסוחר קטן בדברים שונים. כך פגשת גם את אמא, שבאה מעיר רחוקה בגבול רוסיה של אותם הימים. וזה גם מה שהציל אותך ואת אמא, במלחמה הנוראה שהשמידה כליל את שתי המשפחות. שניכם הצלחתם לעבור לברו"מ, נגד עצות ההורים. ושם, בנדודים מארכנגלסק לקזאכסטן, נשאתם עד סוף המלחמה. לפי הסיפורים שלכם, גם שם לא היה קל להשאר בחיים. בעיקר בכוח האלתור והתושיה שלך הצלחת להשרד ולשמור על המשפחה.

אחרי המלחמה הספקת להיות בעיר, קיילץ, בזמן הפוגרום האנטישמי שם, שבו נהרגו כחמישים יהודים. עזבתם את "הבריה הגדולה" והגעתם לעיירה קטנה בגרמניה, באזור החסות האמריקאית, יחד עם עוד יוצאי עירך. כעבור עשר שנים הגענו לאמריקה. לא היה לך קל שם, בלי שפה ובלי מקצוע. רצו לעשות ממך פועל בבית חרושת סגור, וזה באמת לא התאים לך. היית עצמאי מדי בשביל עבודה כזאת. כשלאט לאט מצאת את הדרך להיות שוב סוחר קטן, הרגשת יותר טוב. בעבודה שלך הצלחת להתחבב על הכושים, האטליקים ואחרים שמכרת להם בגדי עבודה, בגלל הקסם האישי, הבדיחות, והפתיחות עם כולם.

תמיד העדפת את החופש על ההשתקעות בנכסים. אולי היית בעצם סוציאליסט? מעניין לחשוב למה היית מגיע לו באת לאמריקה בגיל צעיר יותר. בתור אבא לא היה קל איתך. תמיד היית חסכן, ונציצינו כילדים, בקיצור קמצן. מגיל צעיר הלכנו לעבוד, כדי לא להיות תלויים בך לכסף כיס. גם הסתדרנו יפה בלי-מודים, בלי שתצטרך להוציא כסף עלינו. רק כשהגעתי לקיבוץ, התחלת להיות יותר נדיב, אולי מפני שירד ממך העול והדאגה של פרנסת משפחה. בקיבוץ זכית להרבה הערכה. הילדים יזכרו אותך כ"סבא LOLLIPOP". אנשים נהנו לדבר איתך, וכמובן לרקוד איתך. וזה עוד דבר שכולנו ירשנו ממך, האהבה לריקודים. עד ימין האחרונים עוד יצאת למועדונים לגיל הזהב, ששם יכולת לרקוד ולדבר עם אנשים. בשבוע האחרון עוד התבדחת עם הרופאים.

וסוף סוף הגעת הביתה, אלינו. בחיים לא הרגשת צורך לחיות פה, למרות שנהנית תמיד בביקורים אצלנו. רק לקראת הסוף ידעת שפה הבית, וזאת הארץ, לנצח.

תנוח בשלום. שרה

ה מ ש ך מלפני שבוע

דו"ח מס' 1 ותכנית פיתוח התיירות.

- בדו"ח מספר הצעות, כגון: (א) הרחבת הלינה הכפרית
(ב) הפעלת פארק 'זיו' כמוקד משיכה לילדים
(ג) מסעדה
(ד) פיתוח התיירות סביב הירדן ההררי
(ה) ארוחות בדרך
(ו) מוקד מכירה
(ז) מגלשה "יבשתית".

לאחר מספר דיונים פנימיים של הצוות, והצוות יחד עם היועצים, סוכם לקבל את ההצעות הנ"ל חוץ מנושא המגלשה היבשתית, גם בגלל ההשקעה הגדולה הכרוכה בנושא (\$700,000) וגם בגלל מורכבות הנושא מבחינה תיירותית ותפעולית.

גם טרם סוכם סופית האם לכלול את נושא "מרכז המכירות" כבר בשלב זה בתוכנית פיתוח התיירות.

תאור קצר של ההצעות:

(א) הרחבת הלינה הכפרית: מדובר בתוספת של 16 חדר. את זה אפשר להשיג על ידי תוספת חדרי הנעורים ללינה הכפרית, בתנאי שהמשק יכין שיכון מתאים לבני המשק, במקום החדרים הקיימים. הוחל בהכנת תוכנית מתאימה, בעזרה וייעוץ של ארכיטקטית המתמחה בנושא של מתקני לינה ופעילות חינוכית חברתית של בני נוער במשק הקיבוצי.

הדבר צריך לעבור כמובן דיון מתאים של כל מוסדות המשק הנוגעים בדבר, ובסוף לקבל את אישור האסיפה, אשר היא בלבד מוסמכת להסכים להרחבת הלינה הכפרית, וסידורי השיכון המוצעים.

הרחבת הלינה מהווה יסוד חשוב של פיתוח התיירות. היא תאפשר הגדלת "העונה" מעבר למועדים הנוכחיים בגלל אפשרות של אירוח של 50 איש. זה מאפשר לא רק הבאת אוטו-בוס, דבר ששלעצמו מוסיף הרבה, אלא גם מאפשר קיום אירועים כמו סמינרים, מפגשים של ארגונים, ימי לימוד ועיון, שבועות "כריאות", קייטנה לבתי אבות ועוד, אשר במסגרת של 12 חדר אינם ניתנים לביצוע, ואשר ניתן לקיימם בחודשי הסתיו המאוחר והאביב המוקדם.

(ב) פיתוח פארק 'זיו' כמוקד משיכה לילדים ובני נוער: תוספת של צל, בריכת מים קטנה למשחקים ורחצה לילדים, ומתקנים שונים של משחקים ופעילות, נוסף להתאמת משק החי למבקרים צעירים, יכול להפוך את פארק 'זיו' למוקד משיכה. כמובן גם מזנון.

(ג) מסעדה: היועצים קיבלו את הרעיון של הקמת מסעדה בפארק 'זיו', שתשקיף על הנוף הנהדר של הירדן והגולן. מדובר במסעדה, שתוכל לארח 75 סועדים במשמרת, עם מרפסת תחת גג, נוסף למרפסת שעליה כמובן אפשר לארח אוכלים לארוחות קלות וכו'. מסעדה שתהיה מצויידת בכל הציוד הדרוש לקיום מסעדה יעילה ברמה גבוהה, כי מדובר במסעדה ברמה גבוהה של אירוח.

(ד) "ארוחות לדרך" - היועצים מציעים לנצל את האפשרות של חדר האוכל של הקיבוץ והמטבח כדי לארח קבוצות מטיילים המעוניינים לקבל ארוחות צהרים ואולי גם ערב, בחדר האוכל זאת כדי לנצל את השטח הרחב, שגם היום משמש מקום אכילה לאורחי "הלינה הכפרית", וגם את הנכס של הציוד של המטבח.

(ה) הירדן ההררי: פה עדיין אין פרוט יתר של פיתוח הרעיון, כי היועצים היססו לגשת להרחבת הרעיון, כל זמן שנושא ה"הידרו" היה בכותרות. בעיקרו הרעיון הוא לפתח נושא משיכה של טיולים/בילויים סביב הירדן, החל מנושא הקאטרפט, פיתוח שרותי מזנון, סידורי מנוחה, טיולים/סיורים, הכרת הסביבה ועוד. קשור עם זה הרעיון של חיבור כביש ישיר מגשר כפר הנשיא עד לפארק או מקום כניסה אחר למשק.

הנושא של מוקד מכירה לא פותח בשלב זה, למרות שברור שהתיירות יכולה לתרום הרבה מבחינה כלכלית לאפשרות של מכירה, גם של תוצרת המשק (תוצרת "וילג'", קרמיקה, דברי אמנות, צעצועים) וגם מוצרים שמקורם אינו במשק, כגון מזון, ומוצרים אחרים. הנושא מורכב למדי ויצרוך עוד בדיקה די מעמיקה לפני שנוכל להגיע להצעה קונקרטית.

כל התוכנית, כשתושלם, תבוא לדיון כמוסדות המשק ולאסיפה, אך אין בכוונת הצוות והיועצים להשלים את התוכנית לפני שתתקבלנה תגובות והערות והצעות מחברי המשק עוד טרם תושלם התוכנית.

תיירות כפרית אינה ענף כמו כל הענפים. זה ענף המביא את ה"עבודה", אם לא לביתך, לפחות קרוב לביתך. זה נושא המגיע לתשומת לבך גם אם אינך עובד בענף. זה נושא שדורש השתתפות של לפחות רוב החברים, על ידי מתן עזרה לענף, אם "בחיוך לאורחים", ואם בעבודת תורנות. על כן ברור לצוות שהנושא וההצעות השונות מוכרחים להיות מקובלים על ידי החברה, אם אנו רוצים להבטיח הצלחה, ולא השקעות סרק.

הנושאים שסוכם יכולים לתרום רבות לרווחת החברה, הודות לשני גורמים:

(א) אנו מנצלים נכסים קיימים, וזה מקטין את ההשקעות הדרושות באופן משמעותי.

(ב) תיירות, כשאינה דורשת השקעות מרובות, בטיבה גותנת רווחיות יחסית גבוהה.

אני מעריכים בשלב זה - שימו לב שטחם סוכמה התוכנית - שמדובר בעבודה של בין 20 - 25 חברים, צעירים וזקנים, בנים ומתנדבים זמניים בשיא העונה, ובמחצית מספר זה של עובדים ביתר חודשי השנה.

מדובר בהשקעה של אולי \$ 300,000-400,000 בתקופה של שנתיים-שלוש, ובהכנסות של \$ 700,000-800,000, כשיום העבודה הנחשב הוא 150 ש"ח לעבודה מלאה, ו-100 ש"ח לזמניים. "על הניר" התוכנית משאירה תרומה נכבדה מעבר לתשלום של יום העבודה.

בכל מקרה, התוכנית ראויה לתשומת לב רצינית של כל חברת כפר הנשיא, כי היא נוגעת לכולנו, ויכולה לתרום תרומה כלכלית רצינית לרווחת כולנו. היא גם תתן עיסוק מעניין מאוד להרבה חברים.

א ו ס י

נ.ב. כתבה זאת פנימית בדפי "דברי הכפר" כי תכנה מיועד לחברי כפר הנשיא בלבד.

חברים מתבקשים לא לשלוח אותה החוצה.

גב' רוז מסר - ח' בתשרי תשכ"ו (1975)

אסתר סינה - י"א בתשרי תש"ך (1959)

נר זכרון

הודעה מהמזכיר

נמסר במועצה הכלכלית ביום א' 8.9.1991

לאחר שנה של נסיון בבניית מערכת חדשה של משאבי - אנוש, הגענו למסקנה, לאור המצב בשטח, שכדי לתת צ'אנס לענפי משאבי-האנוש, על דייב ליטול פסק זמן כדי להכין "תכנית של משאבי אנוש" שתכלול פרוגרמה, תכנית עבודה ולוח זמנים משוער לביצוע.

המצב בנושא העבודה ובניהול השוטף של המשק הוא כזה שמצריך אותנו להערכות שונה, אן אחרת.

לכן אנו מציעים שאביבה גולדברג תיכנס לריכוז-שרותים וריכוז-עבודה. אביבה תרכז בתוקף תפקידה את ועדת העבודה ותהיה אחראית ישירה לכל נושא העבודה במשק. מועמדותה תאושר באסיפה.

דייב יכין, עד חודש נובמבר, את תכניתו על כל חלקיה ויגיש אותה לבדיקה ואישור במועצה הכלכלית.

אנחנו מאחלים לאביבה ולדייב הצלחה בכל מעשיהם ועבודה פוריה לכולנו.

שנה טובה

ד ו ד ו

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Mostly anecdotes connected with the festive season we are passing through - Did you hear about the flowers Helen Levine ordered from a kibbutz near the Kinneret for the flower arrangements in the Dining Room, which "Egged" put on the 841 bus in Tiberias alright - only in the wrong direction...Until they were returned to the north Helen nearly had a nervous breakdown!
- * I am told (I spent the evening in another kibbutz) that in spite of the 750 people sitting down to the festive meal (in addition to various baby-carriages) there was a good atmosphere, and the sing-song in the Moadon afterwards was crowded out.
- * On Kol Nidrei night (after the service) Sarah Devolt is organising a symposium on the significance of Yom Kippur in the modern world. This is instead of the discussion about the future of the kibbutz, which we have had on that night for the last few years.
- * As we have already mentioned, the rooms-for-rent were all filled over the Chag. What I didn't know was that they were all one family, who were here last year and liked it so much that they immediately ordered the rooms for this year - and want to do so for next year as well....
- * The Rafting on the Jordan was also crowded over the holiday - and if the weather holds over Sukkot (which we hope it doesn't - for other reasons) they should have a very successful first season.

That's it for now.

Have a quiet weekend, and well over the Fast,

INGE

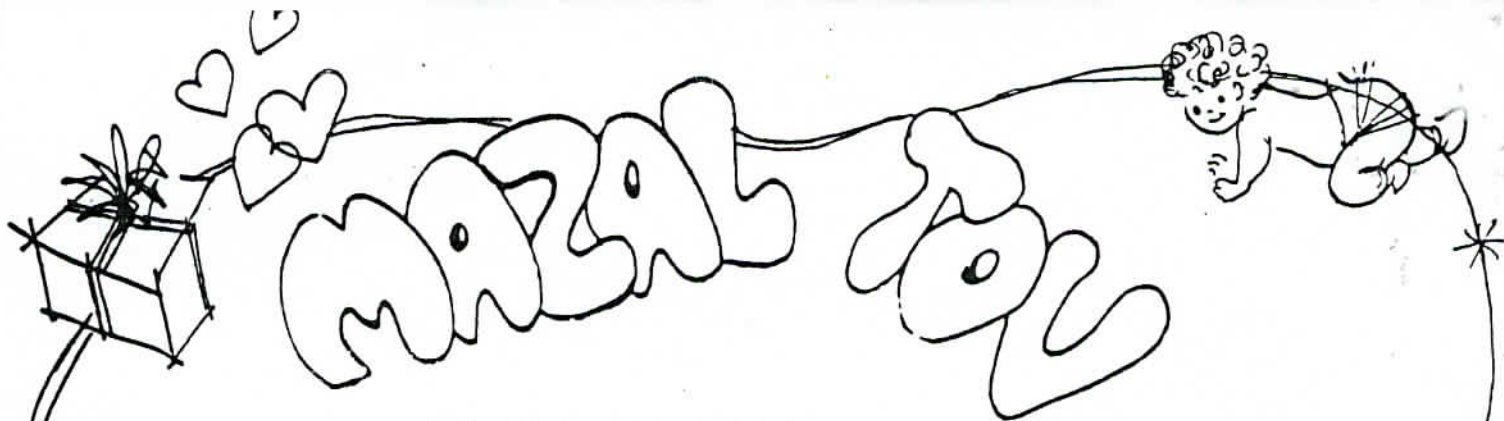
F I L M O F T H E W E E K -

CODE OF SILENCE

with Chick Norris, Molly Hagen, Henry Silvah, Bert Harrison

A thriller about the underworld in Chicago - where the "good" policeman tries to rescue the young (and innocent?) daughter of the local Mafia boss from her fate. Lots of action, and apparently had good critics.

H A P P Y B I R T H D A Y

15.9.91. Shachar Katz

16.9. Shmuel Chatzor
Avital Shuval
Na'amah Devolt

17.9. Harry Berg
Reuven Benda

18.9. Niv Ma'ayan
Omri Harpaz

19.9. Ilanah Rose

20.9. Sha'ulah Elman

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

15.9. Gilah & Max Mader
Dorit & Avi Rosenkrantz

A VOTE OF THANKS -

As parents living on the kibbutz, we would like to express our thanks to Jackie Amar and his assistants at the "Economia", firstly for the gifts we received, and also for the catering during the festival - a triumph of organisation over 4 days. Apart from the physical side of the holiday we wish to thank Alan Easton for conducting the service so competently, and to Johnny Franks for his superb blowing of the Shofar, also to Alec Collins, who shared out the Mitzvot so well. On behalf of all the parents -

Thanks again/
Manny & Sylvia Packer

We thought you might like to know which little ones started school last week - especially as some of them are great-grandchildren of readers of the Page.

Gil'ad Agam
Ro'i Edelstein
Ayall Easton
Edann Ben Ze'ev
Nirit Ginat
Ohad Devolt
Itamar Do'ari
Shiran Harmetz
Ran Yehudah
Yasmin Melinah
Ziv Noy
Tal Nitzan
Dar Collins

+ one little Russian immigrant

n

